

551**DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ**

z dnia 2 września 1939 r.

o wstrzymaniu wypłat z rachunków wkładów w instytucjach kredytowych.

Na podstawie art. 79 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. Wstrzymuje się na przeciąg dni siedmiu dokonywanie wypłat gotówkowych przez instytucje kredytowe z wszelkiego rodzaju rachunków wkładów (terminowych, beztermino-

wych, oszczędnościowych imiennych i na okaziciela).

Art. 2. Od dnia 8 po wejściu w życie dekretu niniejszego instytucje kredytowe są obowiązane w okresie każdych siedmiu dni do wypłacania na żądanie z poszczególnych ra-

chunków, wymienionych w art. 1, kwot w wysokości co najmniej 1/10 części sald kredytowych, ustalonych na dzień wejścia w życie dekretu niniejszego, z tym że kwoty do zł 500. — winny być wypłacane na żądanie w całości choćby przewyższały 1/10 części tych sald, jeżeli warunki umowne nie przewidują mniejszej normy wypłaty.

Art. 3. (1) Dozwolone są wypłaty z rachunków wkładów (art. 1) bez ograniczeń:

- 1) z kwot wpłaconych w gotowiznie po wejściu w życie dekretu niniejszego;
- 2) z kwot, którymi dysponują instytucje prawa publicznego, związki samorządu terytorialnego, stowarzyszenia wyższej użyteczności publicznej i zakłady opieki społecznej;
- 3) na cele i zobowiązania oparte na tytułach publicznoprawnych;
- 4) na inne cele i zobowiązania, oznaczone przez Ministra Skarbu.

(2) Wypłaty, wymienione w ust. (1) pkt 3, mogą być dokonywane jedynie na podstawie pisemnych dowodów, uzasadniających celowość i potrzebę tych wypłat. Instytucje, dokonywające wypłat, obowiązane są do przechowywania właściwych dowodów i okazywania ich przy kontroli.

Art. 4. Upoważnia się Ministra Skarbu do oznaczania w razie potrzeby według swobodnego uznania dni, w których wypłaty, wymienione w art. 2, mogą być dokonywane, wysokości tych wypłat, obszarów terytorialnych, na których wypłaty powyższe mogą być wstrzymywane oraz do ustalania wszelkich innych warunków tych wypłat.

Art. 5. (1) Kto wbrew przepisom dekretu niniejszego lub rozporządzeń na jego podstawie wydanych dokonywa albo poleca dokonać wypłaty, podlega karze aresztu i grzywny, albo jednej z tych kar.

(2) Jeżeli wypłata nie przekracza tysiąca złotych, sprawca podlega karze aresztu do 2 lat

i grzywny do 20.000 złotych, albo jednej z tych kar.

(3) Jeżeli sprawca popełni przestępstwo, określone w ust. (1) lub (2), z chęci zysku, podlega karze więzienia do 5 lat i grzywny.

(4) Jeżeli sprawca działa nieумыślnie, podlega karze aresztu do roku i grzywny do 10.000 złotych albo jednej z tych kar.

(5) Karom, przewidzianym w poprzedzających ustępach, podlegają również osoby upoważnione do rozstrzygania o działalności przedsiębiorstwa bankowego lub instytucji kredytowej, które, dowiedziawszy się o zamiarze popełnienia przestępstwa określonego w artykule niniejszym przez pracownika danego przedsiębiorstwa lub instytucji, — nie starały się zapobiec jego popełnieniu lub powstaniu skutku przestępnego.

Art. 6. (1) Kto za pomocą wprowadzenia w błąd lub wyzyskania błędu wyłudza od przedsiębiorstwa bankowego lub instytucji kredytowej wypłatę, zabronioną z mocy przepisów dekretu niniejszego lub rozporządzeń na jego podstawie wydanych, podlega karze aresztu i grzywny albo jednej z tych kar.

(2) Jeżeli wypłata nie przekracza tysiąca złotych, sprawca podlega karze aresztu do 2 lat i grzywny do 20.000 złotych albo jednej z tych kar.

Art. 7. Sprawy o przestępstwa, określone w art. 5 i 6, należą do właściwości sądu okręgowego.

Art. 8. Ustalony w art. 1 okres wstrzymania wypłat może być przez Ministra Skarbu przedłużony w drodze rozporządzeń.

Art. 9. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 10. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*